

podążają rozwiązywaniu najważniejszych problemów ochrony środowiska w swoich krajach. Około połowa studentów kursu otrzymała dwuletnie stypendia, pierwszy rok w kraju Zachodniej Europy bądź USA, drugi w centrach CEU w Pradze lub Budapeszcie. George Soros planuje w przyszłości rozszerzyć sieć ośrodków uniwersytetu na Polskę, Bułgarię oraz większe republiki Rosji. Niewątpliwie tegoroczny kurs to zaledwie początek działalności CEU. Jak długo jednak George Soros zechce dotować CEU, pokaże przyszłość.

Małgorzata GRODZIŃSKA-JURCZAK

**MIĘDZYNARODOWE SYMPOZJUM
POŚWIĘCONE MECHANIZMOM
BIOCHEMICZNYM W PROCESACH
REGULACJI WZROSTU ROŚLIN (MEDIOLAN,
WŁOCHY, 11-13 LISTOPAD 1991)**

*International Symposium Biochemical
Mechanisms Involved in Growth Regulation*
(Milano, Italy, 11-13 November 1991)

Symposium zorganizował zespół fizjologów roślin z laboratorium profesora Erasmo Marré, Dipartimento di Biologia, Università degli Studi di Milano. Rolę gospodarza pełnił, pełen osobistego uroku i taktu, dr. Donato Chiatante. Sponsorami Symposium były: (1) Societa Italiana di Fizjologia Vegetale, (2) The Phytochemical Society of Europe, (3) Societa Italiana di Fitochemica.

Na symposium złożyły się:

- I. Trzy jednodniowe sesje plenarne:
 1. Hormones and Growth – zaproszeni autorzy referatów: J. Bryant, D. Chiatante, A. Costantino, J. Guern, M. Hall, R. Hertel, R. Lorenzi, K. Palme, S. Selivankina.
 2. Membrane Activity and Growth – zaproszeni autorzy referatów: H. Canut, S. Delrot, E. Komor, E. Marré, F. Rasi-Caldogno, C. Soave, W. Tanner, A. Trewavas.
 3. Growth and Environmental Factors – zaproszeni autorzy referatów: P. Aducci, A. Ballio, R. W.G. Jones, R. Leigh, B. Lercari, U. Luttge, J. Pritchard, L. C. Smith.
- II. Dwie sesje plakatowe, w trzech sekcjach łącznie 86 referatów plakatowych.
- III. Dyskusja okrągłego stołu na temat: „Control of Cell Division in Higher Plants”.
- IV. Wykład związany z przyznaniem nagrody: „Rhone-Poulenc-Rorer Award Lecture”.
- V. Koncert oraz wycieczka autokarowa i łodziami do

Lago Maggiore i ogrodów związanych z zespołem pałacowym na wyspach.

W Symposium uczestniczyło 138 osób z 17-tu krajów. Z Polski wzięli udział w referatami posterowymi: M. Wierzbicka, D. Kubowicz, T. J. Wodzicki i A. B. Wodzicka (którzy dysponują materiałami z Symposium).

W referatach zawarto całe bogactwo wyników ostatnich lat, uzyskiwanych w większości najważniejszych europejskich ośrodków badań nad procesami regulacji wzrostu roślin. Forma prezentacji referatów i atmosfera dyskusji były na wysokim światowym poziomie.

Tomasz WODZICKI

**BOTANIKA ZA GRANICĄ
BOTANY ABROAD**

SŁOWACKIE TOWARZYSTWO BOTANICZNE

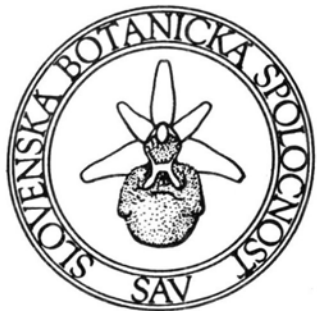
Slovak Botanical Society

Słowackie Towarzystwo Botaniczne (Slovenská Botanická Spoločnosť) zostało założone w 1966 roku. Jego pierwszym Prezesem był doc. RNDr Ján Futák, CSc., który został później wybrany pierwszym honorowym członkiem Towarzystwa. Poprzednikiem Słowackiego Towarzystwa Botanicznego była Sekcja

Fot. 1. RMDr Ján Futák CSc (Fot. Z. Mirek).

Botaniczna Słowackiego Towarzystwa Przyrodniczego (Botanická Sekcia Slovenskej Prirodovedeckej Spoločnosti), która powstała po drugiej wojnie światowej, oraz Słowacki Oddział Czechosłowackiego Towarzystwa Botanicznego (Slovenská Odbočka Československej Botanickéj Spoločnosti), który po-

BULLETINSLOVENSKEJ BOTANICKEJ SPOLOČNOSTI
pri Slovenskej akadémii vied

Bratislava

13

1991

wstał w 1955 roku. Pod koniec 1991 roku Towarzystwo liczyło 560 członków, w tym 12 członków honorowych i 29 członków zasłużonych. Władze Towarzystwa tworzą: Doc. RNDr František Hindák, DrSc. (Prezes), RNDr Timotej Ješko, CSc. i RNDr Štefan Magloczy, CSc. (Wiceprezesi), RNDr Kornelia Goliašova, CSc. (Sekretarz Naukowy), RNDr Ewa Kmetová, CSc. (Skarbnik), oraz RNDr Vladimír Řehořek, CSc. i RNDr Ivan Pišút, CSc. (Członkowie Prezydium). Towarzystwo ma siedzibę w Bratisławie z oddziałami w Nitrze, Zvoleniu i Koszycach. W obrębie Towarzystwa działa pięć sekcji specjalistycznych: systematyki roślin i geobotaniki, flory i roślinności synantropijnej, algologii, dendrologiczna i fizjologii roślin, a także cztery grupy robocze: cytologii roślin, przeszczepów roślinnych, biologii populacyjnej i briologiczno-lichenologiczna, oraz trzy specjalistyczne komisje: do pracy z młodzieżą, ochrony przyrody i pedagogiczna. Od 1979 roku Słowackie Towarzystwo Botaniczne wydaje jeden raz rocznie czasopismo *Bulletin Slovenskej Botanickej Spoločnosti pri Slovenskej Akadémii Vied* (obecnie Redaktorem Naczelnym jest RNDr Mária Zaliberová, CSc.), w którym oprócz informacji z życia Towarzystwa, publikowane są głównie notatki florystyczne z terenu Słowacji (patrz rycina powyżej). Korespondencję w sprawie wymiany czasopisma należy kierować pod następujący adres: Kniznica Botanického Ústavu,

Slovenská Akadémia Vied, Dubravska Cesta 14, 842
23 Bratislava, Czecho-Slovakia.

Karol MARHOLD

Tłumaczył: Jan J. WÓJCICKI

Z ŻYCIA PTB**POLISH BOTANICAL SOCIETY NEWS****KONKURS DENDROLOGICZNY – CIĄGLE
TYLKO W ŁÓDZI****Dendrological contest – still only in Łódź**

W dniu 15 października 1991 roku odbył się w Łodzi w Gmachu Biologii Uniwersytetu Łódzkiego kolejny, VIII konkurs dendrologiczny p.h. „Znam drzewa i krzewy”, który wbrew wcześniejszym przewidywaniom – wynikającym z jego jasnej i prostej formuły, atrakcyjności i powszechnej, praktycznej użyteczności – nie znajduje naśladowców w innych miastach, mimo kilku już zapowiedzi. Także i w Łodzi w roku bieżącym wzięło w nim udział zaledwie 15-tu uczniów z 3 szkół. Nie jest to zjawisko przypadkowe, lecz fakt zniemienny dla naszych czasów, który stanowi doskonały, choć niepokojący wskaźnik niskiego poziomu nauczania biologii w polskich szkołach.

Według naszych spostrzeżeń, zmniejszająca się liczba szkół i uczniów biorących udział w tym konkursie, wynika z faktu przejścia na emeryturę starszej generacji nauczycieli, którzy jeszcze znali praktycznie – z autopsji podstawowe gatunki drzew i krzewów i dlatego mogli przygotować młodzież do tego konkursu. Niewielu jest dziś nauczycieli, którzy doceniają ten rodzaj wiedzy i nie uważają jej za specjalistyczną, zbędną lub „niemodną”. Niewielu jest dziś takich nauczycieli biologii, którzy potrafią bez lęku wyjść z młodzieżą do lasu, na łąkę lub do pobliskiego parku aby pokazać jej najpospolitsze gatunki roślin i zwierząt. Większość natomiast woli stosować „nowoczesne” formy nauczania, w postaci: przezroczy, kamery filmowej, video lub komputera (jeśli są), które jednak nie zastąpią bezpośredniego kontaktu z przyrodą. W zamian za to, pozornie podnosi się poziom nauczania, przekazując młodzieży, w sposób czysto werbalny, teoretyczną wiedzę przyrodniczą na poziomie pojęć abstrakcyjnych; w ten sposób ze szkoły podstawowej lub licealnej robi się uniwersytet bez podstawowej wiedzy. Nie brak dziś w naszych szkołach ambitnych rozważań na temat cyklu Krebsa, kodu genetycznego, kwasów DNA i RNA, przepływu energii przez różne